

skulde paabyde, at Trækkevogne skulde føre Lygter i København og andre Byer med Gadebelysning.

Jeg er glad ved, at den højtærede Justitsminister har taget sig af de stærkt blændende Lygter, og jeg vil meget henstille, at man ikke — det ærede Medlem Hr. Ulrich var inde derpaa — er saa tolerant som Lovforslaget, men at man lader Ordene „saa vidt muligt“ udgaa i den foreslaaede Tilføjelse til § 26, saa der ganske simpelt kommer til at staa „stærkt lysende Lygter skal aflændes eller erstattes af svagere lysende Lygter, naar man møder modgaaende Køretøj“.

De skærpede Straffe er jeg absolut en Tilhænger af; men naar man foreslaar § 34 affattet saaledes, at man kan straffe Køretøjet for den Forseelse, Chaufføren har begaaet, er jeg i Lighed med tidligere Ordførere uenig med Justitsministeren. Den højtærede Justitsminister mener, at ved den foreslaaede Ordning rammes Personer, der har Raad til at holde to Køretøjer. Men saadanne Personer vil ogsaa have Raad til at leje en Vogn eller købe en ny og saaledes alligevel have to Køretøjer, saa her er der skudt ganske forbi. Man kunde tænke sig det Tilfælde, at en Vognmand havde et Køretøj, hvormed han kørte det halve Døgn, medens han havde en Chauffør til at køre det andet halve Døgn; den foreslaaede Bestemmelse vilde i det Tilfælde medføre, at Chaufførens Fejl gjorde Vognmanden erhvervsløs, eller omvendt, at den sidstnævntes Fejl gjorde Chaufføren erhvervsløs. Det var at straffe sagesløse Personer.

Jeg skal dernæst komme ind paa Skattereglerne, og først med Hensyn til de lette Varevogne. Disse Varevogne kører i de allerfleste Tilfælde kun i Byer; det er forholdsvis faa Varevogne, man har paa Landet, og det er kun forholdsvis faa Steder, hvor Varevogne i nævneværdig Grad benyttes udenfor Byen. Det forbavser mig derfor, at man har medtaget disse Vogne under Vægtbeskatningen i Stedet for som hidtil at lade dem gaa sammen med Personautomobiler. En saadan Vogn paa indtil 6 Hestes Kraft vil efter Lovforslaget faa en Skat af 25 Kr. pr. Hestekraft, altsaa komme til at svare 150 Kr., medens man af Varevogne af samme Type kommer til at betale 300 og i mangfoldige Tilfælde 450 Kr. Det er ganske uretfærdigt, og jeg vil meget henstille,

til den højtærede Minister og det Udvalg, som faar med Sagen at gøre, at man lader saadanne Varevogne, der med Egenvægt og fuld Belastning vejer indtil 2 000 kg, beskattes efter samme Regler som Personvognene. De anvendes, som sagt, uhyre lidt paa Landevejene, men kun paa Byens Gader. De slider ikke noget paa Gaderne og efterlader ikke Urenheder som Hestene. Med andre Ord, de er saa ideelle Køretøjer, at man ikke bør straffe deres Ejere som her foreslaaet. Dertil kommer, at det, som det ærede Medlem Hr. Henningsen sagde, vil fordyre Varerne, naar der lægges saadan Skat paa disse Køretøjer.

Taksterne for Personautomobiler er haarde, maa jeg sige. Jeg tror, at de, som ikke har Raad at betale saa høje Takster, vil reagere paa samme Maade som jeg: se at faa deres Køretøj realiseret og leje en Vognmand til at køre, naar der skal køres. Man skal nok faa at se, hvad der for Amtskommunerne, eller hvem der nu skal have Pengene, vil vise sig at være det mest praktiske: lempelige Skatteregler eller strenge Skatteregler.

Men naar vi kommer til de egentlige Lastvogne, saa tror jeg, at de foreslaaede Bestemmelser er inde paa noget, der smager af et ligefremt Forbud. Jeg har talt med forskellige, som giver sig af med Lastvognskørsel, og jeg kan meddele, at et Firma som A/S Altransport vilde have kørt med Underskud i afvigte Aar, hvis vi havde haft disse Skattebestemmelser; Direktøren udtalte overfor mig, at hvis Forslaget her blev Lov, saa han ikke rettere, end at Selskabet maatte afhænde sine Køretøjer, hvis det kunde, og likvidere Forretningen. Jeg tror ikke, det er den Vej, vi skal. Det er meget rigtigt, at disse Køretøjer ødelægger Vejene; men jeg tror ikke, det er den rette Fremgangsmaade at ville afskaffe Køretøjerne, de vil komme før eller senere. Den eneste Fremgangsmaade er sikkert at sætte Vejene i Stand, saaledes at de kan bære denne Trafik. Saaledes gør man andre Steder, og det tror jeg ogsaa, vi kommer til; for jeg skulde ikke tro, at det ærede Medlem Hr. Henningsen havde Ret, naar han mente, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder søgte at værne sine haardt betrængte Statsbaner ved at beskatte Lastvogne saa stærkt som her foreslaaet.